

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátě složeném z předsedy Josefa Baxy a soudců Karla Šimky, Filipa Dienstbiera, Radovana Havelce, Zdeňka Kühna, Petra Mikeše a Aleše Roztočila v právní věci navrhovatele: **JUDr. O. D., Ph.D., LL.M.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, zastoupenému JUDr. Jiřím Kindlem, M.Jur., Ph.D., advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 23. 3. 2020, č.j. MZDR 12745/2020-1/MIN/KAN, ze dne 26. 3. 2020, č.j. MZDR 13361/2020-1/MIN/KAN, ze dne 15. 4. 2020, č.j. MZDR 16195/2020-1/MIN/KAN, a ze dne 17. 4. 2020, č.j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN, o kasační stížnosti Mgr. V. Z., Ph.D., zastoupené Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, č. j. 14 A 41/2020 - 240,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost Mgr. V. Z., Ph.D., se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Mgr. V. Z., Ph.D., se vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vrácen k rukám jejího zástupce, Mgr. Davida Zahumenského, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Jádru sporu a jeho dosavadní průběh

I. 1. Jádru sporu

[1] Jádrem sporu je, zda je osoba zúčastněná na řízení ve smyslu § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), nebo osoba, která se tohoto postavení domáhá, osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

I. 2. Dosavadní průběh správních a soudních řízení

[2] Rozsudkem Městského soudu v Praze („městský soud“) ze dne 23. 4. 2020, č. j. 14 A 41/2020 - 111, byla zrušena mimořádná opatření odpůrce ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZDR 12745/2020-1/MIN/KAN, ze dne 26. 3. 2020, č. j. MZDR 13361/2020-1/MIN/KAN, ze dne 15. 4. 2020, č. j. MZDR 16195/2020-1/MIN/KAN, ze dne 17. 4. 2020, č. j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN (výroky I až IV) a byl odmítnut návrh ve vztahu k mimořádným opatřením odpůrce ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZDR 12746/2020-1/MIN/KAN, a ze dne 15. 4. 2020, č. j. MZDR 16193/2020-1/MIN/KAN (výrok V); současně městský soud rozhodl též o nákladech řízení (výrok VI).

[3] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 2. 2021, č. j. 6 As 114/2020 - 63, rozhodl, že výroky I, II, III, IV a závislý výrok VI uvedeného rozsudku městského soudu se zrušují a věc se v tomto rozsahu vrací městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem městskému soudu tedy zůstala předmětem přezkumu mimořádná opatření odpůrce ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZDR 12745/2020-1/MIN/KAN, ze dne 26. 3. 2020, č. j. MZDR 13361/2020-1/MIN/KAN, ze dne 15. 4. 2020, č. j. MZDR 16195/2020-1/MIN/KAN, a ze dne 17. 4. 2020, č. j. MZDR 16193/2020-2/MIN/KAN.

[5] V dalším řízení před městským soudem požádala podáním ze dne 22. 3. 2021 V. Z. („stěžovatelka“) o přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení. Městský soud stěžovatelce přípisem ze dne 24. 3. 2021 sdělil, že nevyhovuje její žádosti o přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení. Tento svůj postup odůvodnil mj. hospodárností řízení za dané procesní situace, když návrh na zahájení řízení musel tak jako tak odmítnout.

[6] Ve svém konečném rozhodnutí totiž městský soud vyšel z toho, že nelze meritorně rozhodovat o návrhu na zrušení takového opatření obecné povahy, jež bylo v mezidobí zrušeno, a to ani tehdy, pokud ke dni podání návrhu takové opatření obecné povahy existovalo a k jeho zániku (zrušení) došlo až v průběhu řízení před soudem. Pokud bylo opatření obecné povahy zrušeno, neexistuje předmět řízení, o němž by soud mohl rozhodnout, a návrh směřující proti takovému opatření je nutno odmítnout z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[7] Městský soud zjistil, že všechna návrhem napadená opatření obecné povahy byla v průběhu řízení zrušena, a to bez náhrady. Neexistovala totiž ani „navazující“ mimořádná opatření odpůrce, ve vztahu k nimž by za podmínek formulovaných judikaturou Nejvyššího správního soudu mohlo soudní řízení pokračovat.

[8] Městský soud proto návrh na zrušení mimořádných opatření odmítl.

II. Kasační stížnost stěžovatelky

[9] Proti usnesení o odmítnutí návrhu podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž namítla nezákonnost usnesení zejména z důvodu, že s ní nebylo jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení, přestože se o toto své postavení přihlásila. Soud tak nezohlednil argumenty, které stěžovatelka uplatnila zejména ve vztahu k nicotnosti napadených mimořádných opatření, a nevypořádal se s nimi. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že doložila zvláštní právní zájem na tom, aby s ní bylo jako s osobou zúčastněnou na řízení

pokračování

jednáno, neboť v dané věci uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

III. Vyjádření účastníků řízení ke kasační stížnosti

[10] Navrhovatel se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[11] Odpůrce se ve svém vyjádření ztotožnil s postupem městského soudu. Městský soud podle odpůrce nemohl postupovat jinak než návrh odmítnout, a nebylo by tedy smysluplné ani hospodárné předtím činit zbytečné procesní úkony ve vztahu k (potenciálním) osobám zúčastněným na řízení. Otázka účasti stěžovatelky na řízení nemohla mít na průběh a samotný výsledek řízení o zrušení mimořádných opatření žádný vliv. Případné uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení nemohlo tento výsledek zvrátit. Vydání či nevydání napadeného usnesení se nadto nemohlo žádným způsobem dotýkat práv stěžovatelky, a tedy nebyly splněny ani materiální podmínky dle § 34 s. ř. s. pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatelka se podle odpůrce podáním kasační stížnosti dopouští zjevného zneužití (procesního) práva, které by nemělo požívat právní ochrany. Odpůrce pro úplnost uvedl, že námitky nemohou obstát ani věcně. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

IV. Důvody postoupení věci rozšířenému senátu

[12] Šestý senát Nejvyššího správního soudu, kterému byla věc přidělena, zjistil při předběžném posouzení, že v judikatuře Nejvyššího správního soudu existují rozporné právní názory na rozhodnou otázku posuzované věci, totiž zda je osoba zúčastněná na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s., nebo osoba, která se tohoto postavení domáhá, osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 10. 2008, č. j. 1 Afs 133/2008 - 110, uvedl, byť nad rámec nezbytného, že napadené usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku se mohlo dotknout toliko práv a povinností osoby, která svoje práva podáním návrhu na zahájení řízení uplatnila (navrhovatel), avšak nikoli práv a povinností dalších osob. Nedostatek aktivní legitimace stěžovatelky, která byla osobou zúčastněnou na řízení, považoval soud za zcela zjevný, pročez její kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s.

[14] Oproti tomu v několika jiných případech Nejvyšší správní soud kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.] projednal. Konkrétně jde o rozsudky ze dne 21. 3. 2007, č. j. 2 As 53/2006 - 79, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 7 As 272/2014 - 46, ze dne 5. 4. 2018, č. j. 1 As 211/2017 - 173, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 34/2021 - 50.

[15] Šestý senát míní, že zákonná definice osoby zúčastněné na řízení v § 34 odst. 1 s. ř. s. je založena na kritériu bezprostředního dotčení na hmotných právech a povinnostech. Zásadně ani nestačí k založení postavení osoby zúčastněné na řízení existence „pouhého“ právního zájmu na výsledku soudního řízení. Jestliže však soud nerozhodne o věci samé, byť rozhodne konečně, (potenciální) osoba zúčastněná na řízení

nemá jak být bezprostředně dotčena ve svých hmotných právech a povinnostech ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. Rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení nebo odmítnutí návrhu může být napadeno kasační stížností jediné z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Jediné, čeho se stěžovatel může úspěšně domáhat, je napadnout správnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení, a tedy díky zrušení procesního rozhodnutí krajského soudu se domoci posouzení věci samé a meritorního rozhodnutí o návrhu v dalším řízení před krajským soudem. To však dle názoru šestého senátu platí pouze v případě navrhovatele.

[16] Důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. chrání pouze právo na soudní přezkum dle 36 odst. 2 Listiny, přičemž toto právo má pouze navrhovatel. Usnesením krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení je rozhodováno výlučně o právu navrhovatele na soudní přezkum. O žádných jiných právech navrhovatele ani jiných osob rozhodováno není, neboť na věcný přezkum napadeného aktu vůbec nedošlo. Je to proto jediné navrhovatel, kdo může být usnesením krajského soudu o zastavení řízení nebo odmítnutí návrhu dotčen na svém právu, a to pouze na právu na soudní přezkum.

[17] Z uvedené úvahy plyne, že kasační stížnost by měla být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána k tomu zjevně neoprávněnou osobou.

V. Posouzení věci rozšířeným senátem

V. 1. *Pravomoc rozšířeného senátu*

[18] Podle § 17 odst. 1 věty první s. ř. s., *dospěl-li senát Nejvyššího správního soudu při svém rozhodování k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, postoupí věc k rozhodnutí rozšířenému senátu.*

[19] Pro založení pravomoci rozšířeného senátu je zpravidla zapotřebí toho, aby konkurující právní názor, od něhož se postupující senát hodlá odchýlit nebo z něhož je odvozován rozpor v existující judikatuře Nejvyššího správního soudu, byl vysloven explicitně. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu obsahujících odlišný právní názor, od něž se šestý senát hodlá odchýlit, je tento právní názor explicitně (byť stručně) vysloven toliko v rozsudku č. j. 2 As 53/2006 – 79, a to pouze jako *obiter dictum*. Rozšířený senát však uvedl např. ve svém usnesení ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 Afs 135/2018 - 71, č. 3909/2019 Sb. NSS, bodu 14, že „*pravomoc rozšířeného senátu však nelze vykládat dogmaticky tak, že je dána jen tehdy, pokud proti sobě stojí dva odlišné právní názory výslovně vyjádřené v různých rozhodnutích NSS. Pokud proti sobě stojí v rozhodnutí výslovně uvedený právní názor, na straně jedné, a právní názor sice výslovně nevyjádřený, v rozhodnutí či v procesním postupu soudu však z logiky věci nepochybně použitý, na straně druhé, je pravomoc rozšířeného senátu dána.*“

[20] Rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 272/2014 - 46, č. j. 1 As 211/2017 – 173 a č. j. 9 As 34/2021 - 50 jsou právě případem, kdy právní názor, že kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je přípustná, není sice v rozhodnutí výslovně obsažen, nicméně je zjevnou výchozí premisou pro rozhodnutí ve věci samé, neboť jinak by nemohlo být o kasačních stížnostech osob zúčastněných na řízeních vůbec věcně rozhodováno.

pokračování

[21] Právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 133/2008 - 110, s nímž se šestý senát ztotožňuje, je tak v přímém rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 53/2006 - 79, a dále v rozporu s premisami, na kterých založil Nejvyšší správní soud své rozsudky č. j. 7 As 272/2014 - 46, č. j. 1 As 211/2017 - 173 a č. j. 9 As 34/2021 - 50, jestliže přistoupil k věcnému projednání kasačních stížností.

[22] Zároveň se rozšířený senát ztotožňuje se závěrem šestého senátu, že tento judikurní rozkol nelze překlenout ani právním názorem vysloveným rozšířeným senátem v usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. 9 Afs 271/2018 - 52. V něm se uvádí, že žalovaný správní orgán je osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. a taková kasační stížnost musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. Řízení o žalobě nemůže pro žalovaného skončit příznivěji, a to ani v případě úspěšnosti kasační stížnosti, neboť není-li žalobě vyhověno (ať již z důvodů procesních, nebo meritorních), z pohledu žalovaného správního orgánu se z právního hlediska neděje nic.

[23] U osob zúčastněných na řízení však nelze obecně předjímat, se kterou z procesních stran má osoba zúčastněná na řízení společný zájem na výsledku řízení před soudem. Nelze proto obecně říct, jaké rozhodnutí je pro osobu zúčastněnou na řízení to nejprospěšnější možné, a tudíž nelze ani předem usuzovat na míru možného úspěchu. Nadto je potřeba zdůraznit, že míru úspěchu by bylo možné posuzovat tehdy, pokud rozhodnutím krajského soudu reálně mohlo dojít k přímému zásahu do práv osoby, která se domáhá přezkumu tohoto rozhodnutí kasační stížností. Pokud by totiž rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení nebylo vůbec způsobilé zasáhnout do práv osoby zúčastněné na řízení nebo osoby, která se tohoto postavení domáhá, stěží by bylo možné posuzovat, jaké míry úspěchu by taková osoba mohla dosáhnout, pokud by se domohla zrušení rozhodnutí krajského soudu.

[24] Pravomoc rozšířeného senátu je tedy dána.

V. 2. Právní názor rozšířeného senátu

[25] Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené (...) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.*

[26] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.*

[27] Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. *osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.*

[28] Podle § 101b odst. 4 s. ř. s. *se v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ustanovení § 34, s výjimkou odst. 2 věty první a odst. 4, a § 76 se použijí přiměřeně.*

[29] Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí návrhu či usnesení o zastavení řízení, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu či zastavení řízení (srov. rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS, či pozdější rozsudky ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 - 65, a ze dne 16. 5. 2012, č. j. 4 As 24/2012 - 18, aj.). Kasační námitky směřující k meritu věci jsou proto bezpředmětné. Krajský soud se v případě odmítnutí žaloby či zastavení řízení o žalobě meritem věci vůbec nezabývá. Jestliže jsou totiž v řízení před krajským soudem splněny podmínky pro odmítnutí návrhu či zastavení řízení, pak z povahy procesní úpravy v soudním řádu správním vyplývá, že nejsou splněny podmínky pro věcný přezkum předmětu řízení.

[30] Jak správně poukazuje šestý senát, v takovém případě pak ani nemůže dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv osoby zúčastněné na řízení ani osoby, která se tohoto postavení domáhá. V případě odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení představuje jediný zásah do práv účastníků řízení to, že návrh nebude věcně přezkoumán a posouzen. Jedná se o zásah související s právem disponovat řízením. Jediným účastníkem, který disponuje řízením před krajským soudem, je navrhovatel. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. tak chrání právo domáhat se přezkumu napadeného správního aktu, tvrzené nečinnosti nebo jiného jednání či opomenutí orgánu veřejné správy soudem, a tedy svědčí pouze osobě, která se takového přezkumu domáhá (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Osoba zúčastněná na řízení tak v případě odmítnutí návrhu pro nesplnění podmínek řízení podle § 46 s. ř. s. nebude přímo dotčena na svých veřejných subjektivních právech. Není to ona, kdo se domáhá soudní ochrany, a nepřísluší jí tak ani bránit toto výlučné právo navrhovatele.

[31] V opačném případě by bylo možné usuzovat, že se osoba zúčastněná na řízení může bránit kasační stížností například i v situaci, kdy by krajský soud zastavoval řízení pro zpětvzetí návrhu navzdory explicitnímu projevu vůle navrhovatele jako osoby s právem dispozice řízením. Takový výklad by zjevně překračoval meze ochrany, kterou zákon poskytuje osobám, jež jsou samy oprávněny domáhat se přezkumu rozhodnutí orgánu veřejné správy soudem, avšak neučiní tak. Tento závěr ostatně učinil Nejvyšší správní soud v již citovaném usnesení č. j. 1 Afs 133/2008 - 110, byť pouze jako *obiter dictum*, ve vztahu k přezkumu zákonnosti rozhodnutí soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Nezaplacení soudního poplatku přitom není ničím jiným než implicitním vyjádřením vůle osoby s právem disponovat řízením.

[32] K postavení samotné stěžovatelky je třeba poznamenat, že pro účely posouzení přípustnosti její kasační stížnosti nebylo třeba vyřešit otázku, zda byla v řízení před krajským soudem vskutku osobou zúčastněnou na řízení. Ať již by jí byla, nebo nikoli, její kasační stížnost proti odmítnutí návrhu podaného jinou osobou by byla v každém případě podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Pouze na okraj proto postačí poznamenat, že pokud stěžovatelka v kasační stížnosti odvozuje své postavení osoby zúčastněné na řízení od právního zájmu na výsledku řízení, protože uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy, pak taková okolnost sama o sobě nestačí. K založení postavení osoby zúčastněné na řízení zásadně nestačí existence „pouhého“ právního zájmu na výsledku soudního řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013,

pokračování

č. j. 8 As 136/2012 - 62). Kritériem pro založení takového postavení je pouze bezprostřední dotčení na hmotných právech a povinnostech osoby, která se jej domáhá. V rozsudcích ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017 - 42, č. 3686/2018 Sb. NSS, a ze dne 10. 7. 2018, č. j. 4 As 149/2017 - 121, č. 3767/2018 Sb. NSS, rozšířený senát dovodil v případě insolvenčního správce postavení osoby zúčastněné na řízení z důvodu právního zájmu. Je však třeba vzít v úvahu specifické postavení insolvenčního správce v insolvenčním řízení, jehož funkcí je především reprezentovat práva insolvenčních věřitelů, a proto by tato rozhodnutí neměla být vykládána jako ústup od požadavku bezprostředního dotčení na právech (shodně též Kocourek, T. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 192).

[33] Nejvyšší správní soud proto, stejně jako městský soud v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, dále nezkoumal, zda a do jaké míry mohla být stěžovatelka napadenými opatřeními obecné povahy dotčena na právech, a zda tedy skutečně mohla být osobou zúčastněnou na řízení. Pro účely rozhodnutí o návrhu i rozhodnutí o kasační stížnosti postačilo označit ji jednoznačně jejími osobními údaji, aniž bylo nutno její procesní postavení dále specifikovat.

V. 3. Shrnutí

[34] Osoba zúčastněná na řízení (§ 34 s. ř. s.) nemá aktivní procesní legitimaci k podání návrhu na přezkum rozhodnutí soudu ve správním soudnictví, kterým se odmítá návrh nebo zastavuje řízení. Kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, kterým se odmítá návrh nebo zastavuje řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], osobou zúčastněnou na řízení anebo osobou, která se takového postavení domáhá, je podání učiněné osobou k tomu zjevně neoprávněnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

V. 4. Posouzení věci samé

[35] Otázka splnění podmínek řízení je s ohledem na právní názor rozšířeného senátu pro věc v řízení o kasační stížnosti rozhodná. Rozšířený senát ji posoudil a s ohledem na hospodárnost řízení rozhodl věc sám podle § 71 odst. 1 *in fine* Jednacího řádu Nejvyššího správního soudu.

[36] Rozšířený senát tedy kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

V. 5. Náklady řízení

[37] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl rozšířený senát za použití § 120 s. ř. s. podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta*.

[38] O vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost rozhodl rozšířený senát podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Poplatek bude vrácen v přiměřené lhůtě k rukám zástupce stěžovatelky.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2023

Josef Baxa
předseda rozšířeného senátu